

ἀρχινῶντας ἀπὸ τὸ ἅγιον Ὄρος, ἀπὸ τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Χλωροποτάμου, εἰς τὸ ὅποιον πρῶτον ἀνέβη εὐχαίνωντας ἀπὸ τὸ κακί, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ κελλίον μου, καὶ ἔβαλε λόγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἶτα ἐφεξῆς καὶ εἰς ἄλλα μοναστήρια. Ἀποκεφαλίσθη δὲ (κιωνία ἢ μνήμη του), εἰς τὸ χωρίον Μπεράτι κατὰ τὸ Πρεμετι νύκτα ἀπὸ δύο ἀνθρώπους τοῦ πασᾶ, φθόνῳ καὶ κακίᾳ τῶν Ἑβραίων, μετὰ τὸ νὰ ἐσῆκωσεν ὁ Κοσμάς πανηγύρια καὶ ἀλισβερίσια, ὅπου ἐγίνονταν τὴν Κυριακὴν, καὶ τὰ ἐδιώρισε τὸ Σάββατον, καὶ ἔδωκαν χρήματα τὸν πασᾶν, προσθέσαντες καὶ συκοφαντίας διαφόρους, πῶς τάχα παραινεῖ τοὺς Ρωμαιοὺς νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τοὺς Μοσχόβους νὰ κινηθοῦν κατὰ τῶν Τουρκῶν. Ἀποκεφαλίσαντες δὲ αὐτὸν, τὸν ἔρριψαν εἰς τὸν πλησίον ποταμὸν χριστιανοὶ δὲ ὀδηγηθέντες ἀπὸ τὸ φῶς, ὅπου ὡς εἶπασι, κατέβηκεν εἰς τὸ σῶμα, τὸ ἐπήρασι, καὶ τὸ ἔθαψαν. Δόξαν νὰ ἔχη ὁ Θεός, ὅπου καὶ τὴν σήμερον εἰς τοιοῦτους παναθλίους καὶ παναχρείους καιροὺς, εὐρίσκονται τοιοῦτοι ἄνθρωποι εἰς τὸ γένος μας. Δόξα σοὶ ὁ Θεός!

Χρῦσανθος ἱερομόναχος, ἀδελφὸς αὐτοῦ τοῦ νεοφανοῦς ἀγίου, ἐπιστήμων, ζῆ, καὶ κρατεῖ τὸ σχολεῖον τῆς Πάρου.

Χρῦσανθος ἱερομόναχος Μωραΐτης, ὁ νῦν μετὰ τὸν ἱερόθεον διδάσκαλος Σμύρνης.

Διονύσιος ἱερομόναχος ἀπὸ τὴν Πορταριά χωρίον Δημητριάδος ἀπὸ τὸ ἅγιον Ὄρος ἦλθεν εἰς τὸ ἱππεῖ τὸ ἐρημονῆσι, ὅπου ἦτο πρῶτα μία ἐκκλησία τῆς Παναγίας, καὶ ἐμόναζεν ὁ ἱερομόναχος ἐκεῖνος, ὁ Βάρδα Φόβος λεγόμενος, καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Δημητριάδος· ἔκτισε δὲ ὁ Διονύσιος ἐλθὼν καὶ δευτέραν ἐκκλησίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς μετὰ πεντέξ κελλίαι, καὶ ἐσύστησε πεντέξ πατέρων σκήτην. Ἐδῶ ἀπὸ τὴν Πόλιν ἦλθα ἐγώ, καὶ ἐφόρεσα τὰ μαῦρα παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς χιλίους ἐπτακοσίους πενήντα ἕνα, ἀνήμερα τοῦ ἀγίου Δημητρίου, καὶ ἀπὸ Κωνσταντίνος μετωνομάσθη Κμισάριος, καὶ ἄλλαξα μὲν τὰ

